

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

ЗАГУБЛЕНИЙ СВІТ

АРТУР КОНАН ДОЙЛЬ

Переказ Чеза Бренчлі

Ілюстрації Фелікса Беннетта

Переклад з англійської
Грини Бондаренко

ЗМІСТ

Персонажі	4
Загублений світ	7
Подальші кроки	55

ПЕРСОНАЖІ

Едвард Мелоун

Молодий журналіст;
амбітний та відчайдушний.
Чи не наразить його
на смертельну небезпеку
жага до пригод?

Професор Челенджер

Самовпевнений задирака,
блискучий учений.
Як зможе він довести свої
твердження?

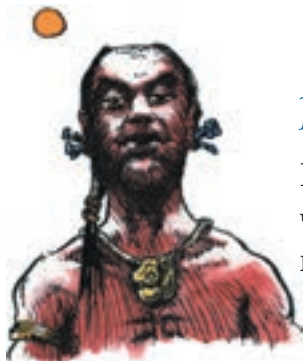

Професор Самерлі

Такий собі «Хома
невіруючий», скептично
ставиться до всього, чого
не бачив на власні очі.
Чи повірить він коли-небудь
Челенджеру?

Лорд Джон Рокстон

Досвідчений мандрівник.
Чи зможе він позбутися свого
минулого? Чи не наразить
на небезпеку всю експедицію?

Маретас

Правитель свого народу;
чесна молода людина. Чи зможе
він віддячити за порятунок?

Мавпячий ватажок

«Проміжна ланка»;
напівмавпа, напівлюдина.
Котра з його сутностей
візьме гору?

Гомес і Самбо

Два місцевих провідники.
Хто з них буде вірним,
а хто виявиться зрадником?

ЗАГУБЛЕНИЙ СВІТ

Зазвичай ми не висвітлюємо у «Щоденній Газеті» публічні лекції. Але мій редактор, старий Мак-Ардрл — найблискучіший газетяр, якого я будь-коли зустрічав — десь почув про доволі химерну теорію. І прояснити ситуацію він відправив зовсім зеленого репортера. Тобто, мене.

Лектор, містер Волдрон, висвітлив картину виникнення світу ніби з висоти пташиного польоту. Зупинився на тому, як еволюціонувало життя від найпростіших, але коли сказав, що динозаври вимерли задовго до появи людини, у тиші прогримів чийсь голос: «Не факт!».

Волдрон знову все повторив — голосно і повільно.

— Це ще не факт!

Волдрон зиркнув на вченого, котрий посмів перервати лекцію... Це був доволі незвичний чоловік із величезною головою та довгою чорною лопатоподібною бородою.

— О, зрозуміло! — хмикнув Волдрон. — Професор Челенджер!

Від цих слів зала загула. Челенджер був добре відомий як ексцентричною вдачею, так і науковими відкриттями. Саме його присутність на лекції і пояснювала інтерес до неї мого редактора. На сцені коїлося щось несусвітне — щоразу, коли лектор стверджував, що доісторичні тварини вимерли, професор ревів йому у відповідь. Скоро до цього реву долучилися всі студенти, присутні в аудиторії.

— Ну ж бо, професоре, — вихопилось у Волдрона, — я прошу припинити ці нестерпні вигуки!

Професор Челенджер схопився на ноги. Стоячи, він здавався ще химернішим, адже був неймовірно низьким і широким у плечах. Утім, його слова зачудували нас іще більше...

— А я прошу вас, містере Волдроне, не робити більше брехливих заяв! Динозаври зовсім не зникли! Я бачив їх на власні очі!

У залі здійснювся страшений галас: звідусіль лунали крики, запитання, глузливі вигуки. Челенджер тим часом мовчки куйовдив бороду. Збентежений Волдрон утік зі сцени, аж тут підхопився ще один чоловік. Високий, худий і непоступливий — це був професор Самерлі.